1r de maig de 2019 | Als Països Catalans, treballem per una vida digna!

ENDAVANT (OSAN) :: 30/04/2019

Manifest d'Endavant (OSAN) amb motiu del 1r de Maig de 2019, dia internacional de la classe treballadora

Arribem al Primer de maig de 2019, i la situació de les treballadores als Països Catalans no ha parat d'empitjorar des de la darrera crisi estructural. Com a conseqüència del sistema capitalista patriarcal, les condicions de vida de la classe treballadora són cada vegada pitjors, especialment en el cas de les dones.
– 31 dones assassinades per homes als Països Catalans durant el 2018.
– Una quarta part de les dones treballadores cobra menys de 850 euros al mes, entre un 16 i un 25% menys que els homes.
– Les dones dediquen, cada dia, gairebé 2 hores més que els homes als treballs de la llar, de cures i reproductius.
– L'any 2018, l'1% més ric es va quedar amb el 40% de la riquesa creada, mentre el 50% més humil, amb el 7%.
– Als Països Catalans es destina, de mitjana, el 40% del minso salari a pagar l'habitatge.
– Des del 2009, els serveis sanitaris de caràcter públic han patit retallades entre 15.000 i 21.000 milions d'euros anuals.
– L'estat espanyol ha destinat 61.000 milions d'euros al rescat bancari: hi haurà 40.000 milions que no es recuperaran.

Davant d'aquesta realitat, què ofereixen a la classe treballadora dels Països Catalans les classes dirigents del sistema (patronal i els seus partits polítics: PP, C's, VOX, PSOE, PDCat, etc.)? Res més que nacionalisme espanyol/francès, autonomisme i reformes, que, lluny de millorar les condicions de vida de la classe treballadora, garanteixen la perpetuació del capitalisme patriarcal i la misèria que aquest sistema genera. El règim s'assegura, així, que la minoria rica continue sent cada vegada més rica, i que la majoria treballadora i aturada siga cada vegada més pobra.

La patronal i els seus delegats polítics de diferents signes ens continuen venent mesures i reformes que, en el millor dels casos, només arriben a ser pal·liatives, sectorials i sucursalistes. Aquesta dinàmica s'insereix en el marc i els límits d'una «democràcia» que només ho és de manera formal: la realitat és que el terreny d'allò que està permès decidir i canviar acaba allà on es posen en qüestió els pilars d'aquest statu quo, el qual serveix per blindar l'extrema desigualtat entre classe treballadora i classe empresarial i els seus titelles polítics.

La patronal i els seus polítics tampoc no dubten a utilitzar el feixisme, el racisme i la repressió (a les institucions i als carrers) com a taula de salvació per combatre qualsevol moviment que puga fer trontollar el sistema capitalista patriarcal. No vacil·len a l'hora d'utilitzar el racisme i el feixisme per a dividir la classe treballadora, atacant a la baula més feble del sistema, les treballadores migrades. No dubten a usar-los per desmobilitzar la

classe treballadora enfront del seu veritable enemic, el de classe, i per afavorir la regressió en les llibertats individuals i col·lectives encara existents. No dubten tampoc a utilitzar una demagògia populista per a intentar presentar com a mesures a favor de la majoria el que no és més que el programa de l'oligarquia.

Davant d'aquesta situació, Endavant (OSAN) defensem la necessitat d'articular un programa social que garantisca una vida digna per a la classe treballadora dels Països Catalans, amb mesures que toquen qüestions de fons del règim d'explotació vigent. Entenem que la lluita antifeixista no pot ser reactiva, a la defensiva i institucional, sinó que ha de ser ofensiva, constructiva i des dels carrers i centres de treball. L'articulació política de sectors cada cop més amplis de la classe treballadora entorn d'un programa polític d'aquestes característiques —un programa d'unitat popular— és el motor per a construir una veritable alternativa al sistema capitalista patriarcal. Per això, considerem necessari plantejar un punt de partida per al procés col·lectiu de configuració i popularització d'aquest programa que posi sobre la taula un conjunt de mesures de mínims per a una vida digna al voltant de la jornada laboral, el salari mínim i l'escletxa salarial; el dret a un habitatge digne; la nacionalització dels sectors estratègics i d'una banca pública, o uns serveis realment públics, entre altres mesures marcadament feministes per a posar les dones treballadores al centre de la nostra lluita i combatre totes les violències masclistes que patim.

La consecució d'aquestes mesures sols serà possible mitjançant l'organització de totes les treballadores i aturades, als carrers i als llocs de feina. Fa 100 anys, la vaga i mobilització de les treballadores de la Canadenca van fer possible la instauració de la jornada laboral de 8 hores al territori dels Països Catalans sota jurisdicció espanyola. Aquesta vaga i mobilització, com moltes altres, va marcar el camí a seguir per a la majoria treballadora i aturada dels Països Catalans a l'hora d'aconseguir una vida digna i bastir una alternativa al sistema capitalista patriarcal. Seguim-la!

Als Països Catalans, treballem per una vida digna!

Convocatòries per al 1r de maig. Dia internaciona de la classe treballadora

---

https://ppcc.lahaine.org/1r-de-maig-de-2019